

Bocșa :

Generația de azi a unui vechi teatru muncitoresc

La poalele masivului Semenic, se află o așezare de un fel deosebit — Bocșa, compusă din câteva localități mai mici — Bocșa Română, Bocșa Montană, Bocșa Vasiova. Faima locurilor au creat-o oamenii, cunoscuți, în țară și dincolo de hotare, pentru uriașele macarale și poduri metalice pe care le construiesc.

Am descoperit, aici, unul dintre cele mai vechi teatre muncitoresci din țară, care va implini, la anul, 110 ani de la înființare. Această instituție a reușit să supraviețuiască, datorită dragostei pentru teatru a oamenilor de prin părțile locului, „ștafeta” trecind din generație în generație.

În generația de azi de actori ai Teatrului muncitoresc, marea majoritate lucrează efectiv în producție, respectiv la Întreprinderea de construcții metalice Bocșa : strungărițele Violeta Tismonar și Adela Apostol ; sudorii Liviu Țifrea, Cornelia Onofrei, Constantin Delcioiu, Cornel Izvenar ; lăcătușii Ion Stepan, Marinela Tepuș, Ion Peia ; frezorul Petrică Babia ; electricianul Ion Virdoiu ; instalatorul Gheorghe Mărie ; tehnicianul Ion Balaci. Onița Morati este bibliotecară, iar Gelu Loga, metodist la Casa de cultură. Sufletul colectivului este profesorul de fizică și matematică Adrian Dinescu, în prezent analist la oficiul de calcul al uzinelor din Bocșa, laureat al celei de-a doua ediții a Festivalului național „Cîntarea României”. L-am văzut pe profesorul Adrian Dinescu, în orele dimineții, printre sofisticate aparate de calcul electronic, și pe inserat, în sala Casei de cultură, jucînd în *Opinia publică* a lui Aurel Baranga, spectacol la care este și regizor secund, alături de actorul profesionist Cornel Manolescu de la Teatrul de Stat din Reșița ; este uimitor să vezi un om punînd aceeași pasiune în lucruri atît de diferite.

Am urmărit activitatea multor teatre muncitoresci ; Teatrul muncitoresc din Bocșa se deosebește, de ele, în multe privințe. Cred că el se află cel mai aproape

de împlinirea generoasei idei de teatru muncitoresc. Desigur, teatrul din Bocșa este patronat de Teatrul de Stat din Reșița, dar numai în ce privește îndrumarea artistică. În rest, totul, absolut totul se face la Bocșa — de la recuzită și costume pînă la lumini, sonorizare, decoruri. Este adevărat că actorii amatori au găsit înțelegere și sprijin la conducerea Întreprinderii de construcții metalice, și îndeosebi la secretarul comitetului de partid, Nicolae Tănase. Pentru activitățile culturale, în acest oraș de 20.000 de locuitori s-a construit o Casă de cultură. Colectivul teatrului execută toate operațiile tehnice ce privesc montarea și desfășurarea unui spectacol. Teatrul își anunță reprezentațiile prin afișe tipărite și editează programe de sală interesante, atractive.

În stagiunea 1980—1981, Teatrul muncitoresc are în repertoriu : *Opinia publică* de Aurel Baranga, *Fani, dragostea mea*, de Dan Tărchilă, *Reîntîlnirea* de Radu F. Alexandru, *Un șef imposibil* de Virgil Puicea. În cinstea celei de-a 60-a aniversări a partidului, se prezintă un spectacol poetic-muzical pe versuri originale de profesoara Ioana Ceoancă, membră a cenaclului local. Muzica aparține tot unui creator amator, subinginerul Iosif Valenta. Viitoarea premieră, *Anotimpul speranței* de Viorel Cacoveanu, va fi prezentată la faza interjudețeană a celei de-a treia ediții a Festivalului național „Cîntarea României”.

Cum spuneam, de la alegerea repertoriului și pînă la realizarea spectacolului, totul se face aici de către amatori ; uneori, ei semnează și regia. Doi artiști profesioniști — actorul Cornel Manolescu și pictorița Viorica Manolescu — îi îndrumă și-i ajută în ce privește regia și scenografia. O fac cu bucurie, pentru că, așa cum recunoștea Cornel Manolescu, „entuziasmul, pasiunea, seriozitatea, disponibilitatea lor, sînt contagioase”.

Stan VLAD